

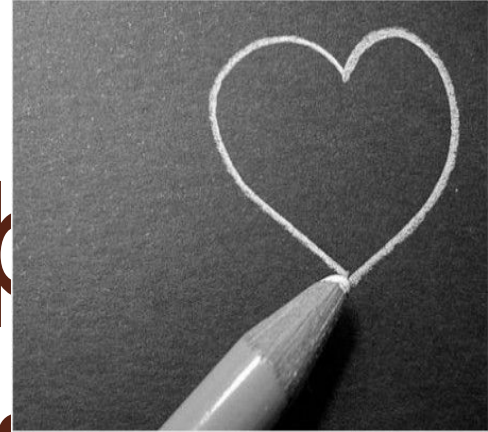


«Тричі мені  
являлася

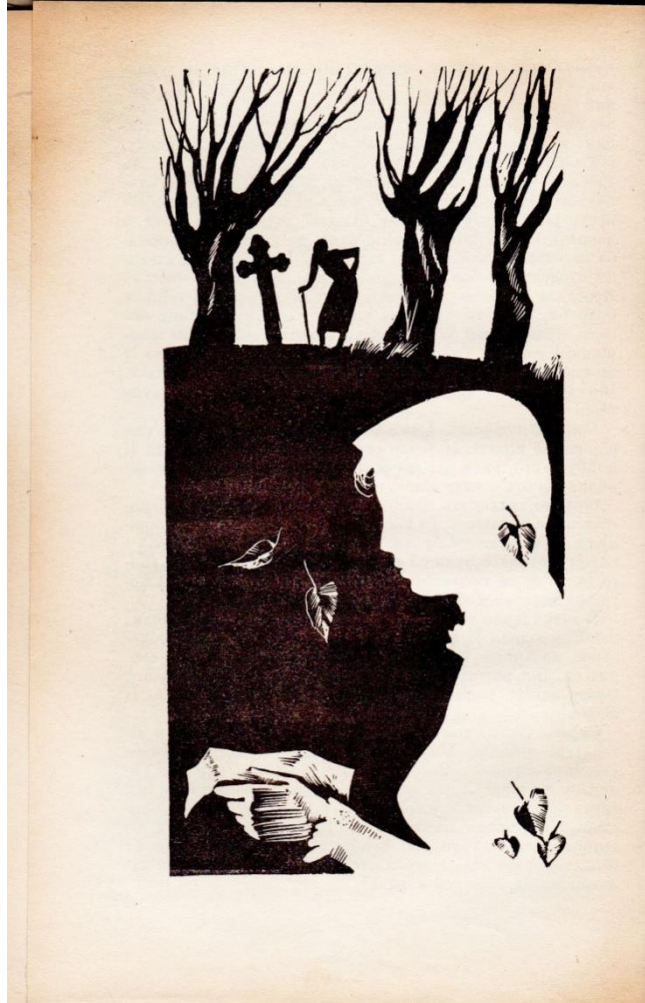
ліва ~~франка~~ **любов**...» та

**жінки**

**Кохання - це сфера  
життя людини, яка  
часто не піддається  
логіці, а кохання  
великої людини -  
завжди легенда.**



# Перше кохання



Одна несміла, як лілея  
біла,

З зітхання й мрій уткана, із  
обснов

Сріблястих, мов метелик,  
підлетіла.

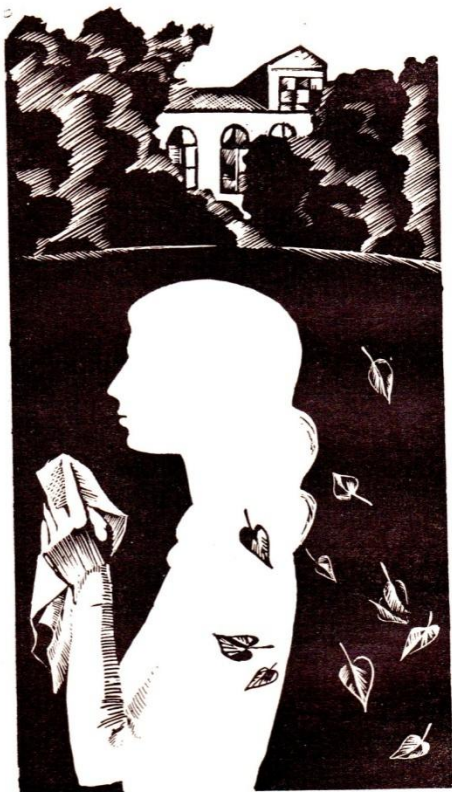
Купав її в рожевих блисках  
май,

На пурпуровій хмарі вранці  
сіла

І бачила довкола рай і рай!

Вона була цвищицею, як

# Друге кохання



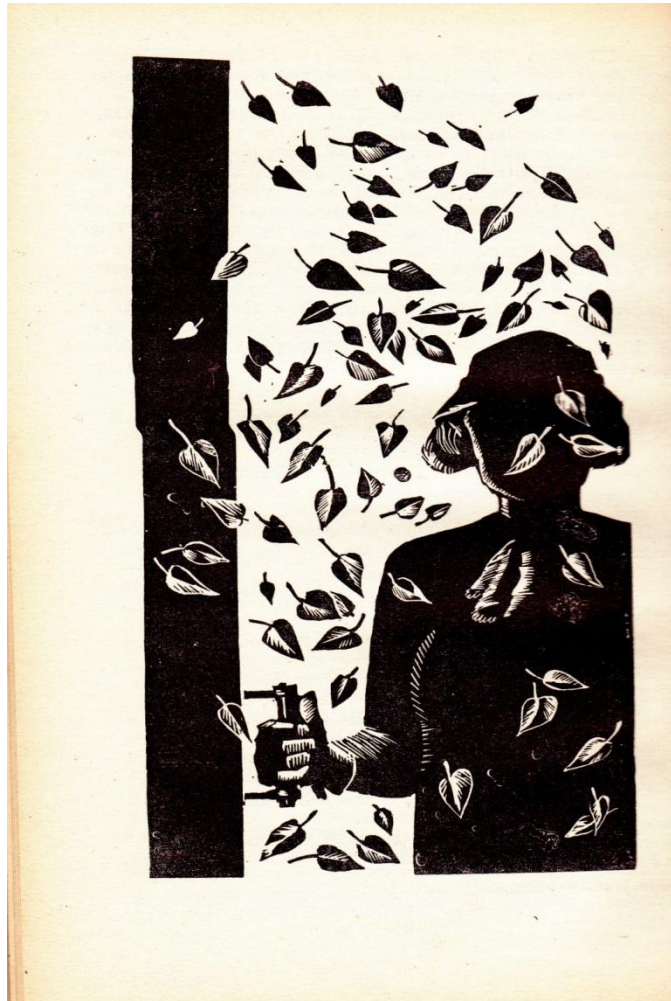
Явилась друга — гордая  
княгиня,  
Бліда, мов місяць, тиха та  
сумна,  
Таємна й недоступна, мов  
святиня.

Мене рукою зимною вона  
Відсунула і шепнула  
таємно:

‘Мені не жить, тож най умру  
одна!’

І мовчки щезла там, де  
вічно темно.

# Третє кохання



Явилась третя — жінчина чи  
звір?

Глядиш на неї — і очам  
приємно,

Впивається її красою зір.

То разом страх бере, душа  
холоне

І сила розпливається в  
простір.

Спершу я думав, що бокує,  
тоне

Десь в тіні, що на мене й не  
зирне —

Т... б

# Ольга

# Рошкевич

Першим сильним почуттям юного Франка було його кохання до поївни Ольги Рошкевич. На початках юнак із бідної сім'ї Франків, який уперше зіткнувся з жінкою із інших сфер, навіть не знав, як з Ольгою поводитися.

Попри заборону зустрічатись, Іван та Ольга ще протягом десяти років через друзів листувалися, їй він присвятив IX поезію у "Зів'ялому листі": "Розвійтеся з вітром, листочки зів'ялі, незгоєні рани, невтішні жалі..." Ольга Рошкевич теж кохала Франка.



Ольга Рошкевич

# Юзефа

## Дзвонковська

Про красу Юзефи Дзвонковської, її начитанність, передові й оригінальні погляди Іван Франко уперше почув від своїх польських друзів.

При зустрічі на Франка Юзефа справила сильне враження. Він відразу ж палко закохався. І вирішує, що після Ольги Рошкевич Юзефа саме та жінка, яка може йти поруч нього, може бути його дружиною.

Та Юзя не відповіла взаємністю. Він страждав.



# Шлюб Івана Франка та Ольги Хоружинської став політичною зв'язкою Сходу й Заходу





# Целіна Журавська

Одна з найромантичніших історій із життя Івана Франка — це його кохання до шляхтянки Целіни Журавської. Прекрасну дівчину з голівкою грецької богині він уперше побачив і закохався в неї за прозаїчних обставин — вона сиділа за касовим віконцем, бо служила на пошті у Львові. Щоб бачити її знов і знов, поет неодноразово писав сам до себе листи і сам їх відбирав.






**«Більш, ніж меч, і  
огонь, і стріла, і коса.  
Небезпечне оружжя  
— жіноча краса. Ані  
мудрість, наука, ні  
старші літа не дають  
проти неї міцного  
щита...»**

**І.Я.**

**Франко**



**Дякую за  
увагу!!!**



Ольга Рошкевич





**підготувала:**

**Презинтацію**

**Ганайлюк Галина**

**учениця 10 Б класу**